

Účelové věty

ÚČELOVÝ INFINITIV

Pokud říkáme, za jakým účelem nějaká činnost či děj probíhá, můžeme použít vazbu **in order to + infinitiv** nebo **so as to + infinitiv** (ta je méně běžná).

Zde je ale nezbytně nutné, aby oba děje měly **stejný podmět**:

I went out **in order to buy** some bread.

He goes to the fitness center **in order to look** like Arnold.

We always get up early **so as to get** to work in time.

Pokud je účel **záporný**, přidáme před **to** částici **not**:

I get up early in order **not to be** late.

She always writes down people's names **so as not to forget** them.

V běžné mluvené řeči se **in order** a **so as** vynechává, takže ve větě zbude pouze tzv. **účelový infinitiv**:

I went out **in order to buy** some bread. =

I went out **to buy** some bread.

I work hard **in order to be** rich and famous. =

I work hard **to be** rich and famous.

He goes to the fitness center **in order to look** like Arnold. =

He goes to the fitness **to look** like Arnold.

We always get up early **so as to get** to work in time. =

We get up early **to get** to work in time.

Vynechání **in order** a **so as** není většinou možné u **záporných** účelů:

I get up early **so as not to be** late.

I get up early **not to be** late. - informal

Tento způsob nelze použít,
když jsou podmínky **odlišné**:

Tyto věty začínají na **so that** nebo
in order that - velice formální.

V běžné angličtině se vynechává i „so that“:

I opened the door **so that** they **could** get in. =
I opened the door **for them to** get in.

I work **so that** my family **can** have enough money. =
I work **to earn** enough money for my family.

BUDOUCÍ ČAS SE MĚNÍ NA PŘÍTOMNÝ PODMIŇOVACÍ ZPŮSOB:

- He said: „I will live in Prague next year“

He said (that) he **would** live in Prague the following year.

- He asked: „Who will go with me?“

He asked who **would** go with him.

Rozkaz nebo žádost se v nepřímé řeči uvádí slovesy TELL (říct), ASK (požádat), ORDER (nařídit).

- Father told him: „Help John.“ -> Father told him to help John.

- They asked us: „Stay here.“-> They asked us to stay there.

- He ordered me: „Don't do it.“ -> He ordered me not to do it.

- She told me: „Come soon.“ -> She told me to come soon.

- The teacher told us: „Open your textbooks.“-> The teacher told us to open our textbooks.

České “aby”

I want him to go. = Chci, aby šel.

Do you want her to stay? = Chceš, aby zůstala?

She **wanted me to tell** her. – *Chtěla, abych jí to řekl.*

She **needed me to help** her. – *Potřebovala, abych jí pomohl.*

They didn't **allow me to go** with them. – *Nedovolili mi, abych šel s nimi.*

Záporný infinitiv

They persuaded me **not to go** there. – *Přesvědčili mě, abych tam nechodil.*

She asked him **not to say** it again. – *Požádala ho, aby to již znovu neříkal.*

Vazby s holým infinitivem (bez TO)

I can't **make you study**. – *Nemohu vás nutit, abyste se učili.*

Will you **let me borrow** this? – *Dovolíš mi, abych si to půjčil?*

HELP sb do sth / HELP sb to do sth

Se slovesem **help** je možné používat infinitiv s TO i bez TO.

Who will **help me carry** him? – *Kdo mi ho pomůže odnést?*

My parents always **helped me to get** over my problems. – *Rodiče mi vždy pomáhali překonávat problémy.*

Slovesa smyslového vnímání

U sloves **see**, **hear**, **notice**, **feel** apod. se používá vazba s infinitivem **bez TO**.

They saw him leave the house. – *Viděli, jak odešel z domu (viděli ho odejít)*

They heard him return late at night. – *Slyšeli, jak se vrátil pozdě v noci.*

I felt something touch my hand. – *Cítil jsem, jak se něco dotklo mé ruky.*

S těmito slovesy lze použít i přítomné příčestí (-ING), potom však věta má jiný význam:

I heard somebody start a car. – *Slyšel jsem, jak někdo nastartoval auto. (proběhlo to)*

I heard somebody starting a car. – *Slyšel jsem, jak někdo startoval auto.*